

Ἀδεία καὶ ἐγκρίσει τοῦ Ἡγουμένου

Ἀρχιμ. ΔΑΥΙΔ ΧΟΥΡΙ

Ἐν Μοναστηρίῳ τοῦ Σωτήρος, τῆ α' Αὐγούστου 1945

Ἐπικυροῦται

Ἐν Σιδῶνι, τῆ Γ' Αὐγούστου 1945

† Ὁ Σιδῶνος ΝΙΚΟΛΑΟΣ

Ἡ ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Περιέχουσα

ΛΙΑΝΤΑ ΤΑ ΕΝ Τῇ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΨΑΛΛΟΜΕΝΑ

Συνταχθεῖσα καὶ παρασκευασθεῖσα

ὑπὸ

ΙΩΣΗΦ ΝΑΧΛΕ Ἱερομοναχοῦ
ἐν τοῦ Μοναστηρίου τοῦ Σωτήρος

Κατὰ διαφόρους Μουσικοδιδασκάλους
παλαιούς τε καὶ νέους

«Ψάλατε τῷ Θεῷ ἡμῶν, ψάλατε
ψάλατε τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν, ψάλατε.»
(Ψαλμὸς μς', 7)

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΟΥ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΟΥ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ

Πλησίον ΣΙΔΩΝΟΣ (Λίβανος)

1945

اللَّهُ تَوَجَّيْنَا إِلَيْهِ سُبْحَانَ

أَوْ

تَرَانِيمَ النُّحُورِ فِي الْقَدَّاسِ الْبَيْزَنْطِيِّ

جمعها وضبطها

الأب يوسف نخلة

الراهب الباسيلي المخلصي

لغزلاً عن هيرالمونيقين اليونان من قرماً وحصرين

المطبعة الخاصية

دير المخلص - قرب صيدا (لبنان)

١٩٤٥

PREFACE

Le saint Sacrifice de la Liturgie chrétienne est, pour les croyants, l'acte le plus sublime que l'on puisse offrir à la Majesté Divine : c'est le prolongement, ou mieux encore, la répétition du sacrifice divin offert sur la Croix par l'Agneau Immaculé, Notre Seigneur Jésus-Christ.

Il nous incombe, par conséquent, d'offrir ce très saint Sacrifice avec toute la force de notre être et d'y faire participer nos facultés spirituelles et morales. Or, parmi les beaux-arts, rien ne contribue à cela mieux que la Musique.

Nous avons pris sur nous cette tâche, malgré sa difficulté, malgré notre faiblesse : célébrer le Mystère du Christ avec le maximum de mélodies qui lui conviennent. Que de difficultés devaient s'opposer à cette tâche et combien de temps était nécessaire pour la mener à bonne fin ! Nos confrères et nos nombreux amis le savent mieux que nous. Ce n'était pas des villes ou des forteresses à prendre d'assaut ; c'était une terre inculte et non encore défrichée, exigeant un labeur assidu et poursuivi sans relâche.

Le Seigneur nous a aidé à achever cette entreprise ardue. Nous sommes persuadé que notre travail est loin d'être parfait. Toutefois, on ne doutera pas, nous en sommes sûr, que nous avons fait de notre mieux pour rendre ce recueil aussi agréable qu'utile.

Dans la composition de cet ouvrage, nous avons puisé les chants chez les Maîtres, tant anciens que modernes, sans négliger nos coutumes locales et traditionnelles. Et cela, non pas toujours à la lettre : des révisions très utiles, parfois indispensables, s'imposaient, surtout lorsque nous avons des passages fautifs, ou bien, des éditions assez différentes du même auteur, comme c'est le cas pour le Maître Jean Sakellaridhis. Il a fallu, par conséquent, faire attention à la clarté de la composition non moins qu'à l'exactitude de l'orthographe ; il était nécessaire, surtout, de donner un soin spécial à la mesure, cette âme de la musique qui lui donne la vie et l'équilibre. En effet, ce n'est pas un herbier que nous préparons pour la botanique, ni une collection de monnaies anciennes que nous destinons à un musée ; mais ce sont des chants vivants destinés à être exécutés par le Chœur.

D'ailleurs, une bibliographie détaillée, relativement riche, est indiquée pour servir de guide aux spécialistes qui aiment à se référer aux sources.

En terminant, il nous est agréable de remercier tous ceux qui ont bien voulu coopérer, matériellement ou moralement, à ce modeste ouvrage. Nous devons une mention toute spéciale à nos chers confrères : le R. P. Saba Youakim, B.S., ouvrier de la première heure et artiste distingué, qui nous a prodigué ses soins multiples avec une vue judicieuse; le R. P. Nilos Haddad, B.S., dont le goût musical raffiné non moins que la charité patiente nous ont servi de direction clairvoyante au cours de l'ouvrage; enfin le R. P. Paul Moundher, B.S., qui par son zèle charitable et son secours bienveillant, nous a poussé à terminer cette œuvre. D'ailleurs ils sont légion ceux qui ont bien voulu venir à notre aide et nous stimuler par leurs encouragements réitérés et leurs conseils fraternels. Qu'ils veuillent recevoir ici toute notre gratitude et continuer à avoir toujours pour nous cette bienveillante attention.

Pour satisfaire leurs désirs, nous comptons, avec l'aide du Seigneur, publier prochainement, en musique occidentale, une édition abrégée de ce recueil, comprenant une Messe majeure et une Messe mineure complètes, en grec et en arabe.

Et la meilleure récompense que nous attendons est que cet humble travail puisse concourir à faire célébrer d'une seule bouche et d'un seul cœur, l'auguste Sacrifice de l'Agneau Divin, afin d'offrir avec lui à l'adorable Trinité un acte continuel d'adoration, de remerciement, de propitiation et d'impétration, jusqu'à ce que, l'ombre étant tombée, et le voile déchiré, nous puissions contempler la Divine Majesté face à face et en jouir pendant toute l'éternité.

Le 6 Août 1945, fête de la Transfiguration de N. S. J. - C.

J. N.

ΠΗΓΑΙ ΚΑΙ ΒΟΗΘΗΜΑΤΑ BIBLIOGRAPHIE

ΙΩΑΝΝΟΥ ΛΑΜΠΑΔΑΡΙΟΥ, Ἀνθολογία πάσης τῆς ἐνιαυσίου ἐκκλησιαστικῆς ἀκολουθίας, ἐν Κωνσταντινουπόλει 1846.

ΙΩ. ΛΑΜΠΑΔΑΡΙΟΥ ΚΑΙ ΣΤΕΦΑΝΟΥ, Πανδέκτη τῆς ἱεραῆς ἐκκλησιαστικῆς ὑμνωδίας, τόμος Δ', ἐν Κ. πόλει 1851.

ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΦΩΚΑΕΩΣ, Μουσικὴ Μέλισσα, τόμος Δ', ἐν Γαλάτῃ τῆς Κωνσταντινουπόλεως 1848.

Τοῦ αὐτοῦ, Ταμεῖον Ἀνθολογίας, τόμ. Γ', ἔκδοσις Ε', ἐν Κωνσταντινουπόλει 1864.

ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΠΡΩΤΟΨΑΛΤΟΥ ΣΜΥΡΝΗΣ, Νέον ταμεῖον Μουσικῆς Ἀνθολογίας, τόμ. Γ', ἐν Σμύρνῃ 1867.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΧΡΗΣΤΟΠΟΥΛΟΥ, Μουσικὸν Ἀνθολόγιον, ἐν Ἀθήναις 1891.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΑΔΟΥ, Ὑμνολόγιον, ἐν Ἀθήναις 1891.

ΚΥΡΙΑΚΟΥ ΖΑΧΑΡΙΑΔΟΥ, Νεώτατον Μουσικὸν Ἐγκόλπιον, τόμ. Γ', ἐν Ἀθήναις 1894.

Δ. ΙΩΑΝΝΟΥ ΠΡΩΤΟΨΑΛΤΟΥ, Νέον Μουσικὸν Ἐγχειρίδιον, ἔκδ. Β', ἐν Κωνσταντινουπόλει 1900.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΚΥΦΙΩΤΟΥ, Μουσικὸν Ἀπάνθισμα, τεῦχος Β', ἐν Κ. πόλει 1901.

ΑΝΔΡΕΟΥ ΤΣΙΚΝΟΠΟΥΛΟΥ, Τὰ Λειτουργικά, ἐν Ἀθήναις 1891.

Τοῦ αὐτοῦ, Ἀνθολογία, τόμος Γ', ἐν Ἀθήναις 1906.

ΑΓΑΘΑΓΓΕΛΟΥ ΚΥΡΙΑΖΙΔΟΥ, Αί δύο Μέλισσαι, τόμ. Β', ἐν Κ.πόλει 1906.

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΠΡΩΓΑΚΗ, Μουσική Συλλογή, τόμ. Γ', ἐν Κ.πόλει 1910.

Κ. Α. ΨΑΧΟΥ, Λειτουργικόν, ἐν Ἀθήναις 1905.

Τοῦ αὐτοῦ, Ἡ Λειτουργία, ἐν Ἀθήναις 1909.

Τοῦ αὐτοῦ, Λειτουργικοὶ Ὕμνοι, ἐν Ἀθήναις 1912.

Τοῦ αὐτοῦ, Πολυχρονισμοί, ἐν Ἀθήναις 1912.

ΙΩΑΝΝΟΥ ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΔΟΥ, Ἱερά Ὑμνωδία, ἔκδ. Α', 1902, ἔκδ. Γ', 1923, ἐν Ἀθήναις.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ Ι. ΦΑΡΛΕΚΑ, Πεντηκοστάριον, ἐν Ἀθήναις 1935.

ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΟΣ ΘΕΟΛΟΓΩΝ Η « ΖΩΗ », Μουσικὸς Πανδέκτης, τόμ. Δ', Ἀθήναι 1936.

P. A. COUTURIER, P. B., Liturgie de St. Jean Chrysostome, 1re édition, Paris 1915; 2e éd., Jérusalem 1925.

P. A. COUTURIER, P. B., Syllitourgikon ou la sainte Liturgie Byzantine, Jérusalem 1925.

A. ΑΤΤΙÉ, La Divine Liturgie de St. Jean Chrysostome, Harissa 1926.

C. S. KHOURI, Chants Ecclésiastiques Byzantins, tome Ier, La Messe, Le Caire 1935.

Η ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

1. ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ΤΟΥ ΑΡΧΙΕΡΕΩΣ

Ἦχος β'.

Δι' χ' Δ

Εἰς πολ λα α
ε τη η Δε
σπο τα α Δ

Ἔτερον σύντομον.

χ' Δ

Εἰς πολ λα ε τη Δε σπο τα Δ

Ἔτερον συντομώτερον.

χ' Δ

Εἰς πολ λα ε τη Δε σπο τα Δ

2. ΕΙΣ ΤΑ ΕΙΡΗΝΙΚΑ

Κύριε ἐλέησον, κτλ.

Ἦχος λ δ'.

γ

Φωνὴ Β' (*)
Φωνὴ Γ' } **A** μην

1 **K** υ ρι ε Ε λε η σον (Δίς) γ

2 **K** υ ρι ε Ε λε η σον (Δίς) γ

3 **K** υ ρι ε Ε λε η σον (Δίς) γ

4 **K** υ ρι ε Ε λε η σον (Δίς) γ

(*) Ἐὰν θέλη ὁ Πρωτοψάλτης· καὶ οὕτως ἐσάκις ἐστί πολυφωνία.

5 **K** υ ρι ε Ε λε η σον (Δίς) γ

6 **K** υ ρι ε Ε λε η σον γ

7 **K** υ ρι ε Ε λε ε η σον γ

Σ οι Κυ ρι ε **A** μην γ

Ἔτερα « Κύριε ἐλέησον ».
Ἦχος λ α'.

A μην π

(*) Ἡ οὕτως· **K** υ ρι ε Ε λε η σον γ

1 **K** ρι ε Ε λε η σον (Δίς) π ρ π ρ π ρ π

2 **K** υ ρι ε Ε λε η σον (Δίς) π ρ π ρ π ρ π

3 **K** υ ρι ε Ε λε η σον (Δίς) π ρ π ρ π ρ π

4 **K** υ ρι ε Ε λε η σον (Δίς) π ρ π ρ π ρ π

5 **K** υ ρι ε Ε λε η σον (Δίς) π ρ π ρ π ρ π

6 **K** υ ρι ε Ε λε η σον (Δίς) π ρ π ρ π ρ π

7 **K** υ ρι ε Ε λε η σον π ρ π ρ π ρ π

Σ οι Κυ ρι ε **A** μην π ρ π ρ π ρ π

Ἔτερα σύντομα, ὑπὸ Κυρίλλου Ἀδδᾶδ. (*)

Ἦχος λ δ'. (Ρ. τρίσημος) γ λ δ

K υ ρι ε Ε λε η σον γ δ (Δίς)

Κυ ρι ε Ε λε η σον β λ (Δίς)

Κυ ρι ε Ε λε η σον Δ δ

Κυ ρι ε Ε λε η σον Δ δ

Κυ ρι ε Ε λε η σον β λ

Κυ ρι ε Ε λε η σον γ δ

Κυ ρι ε Ε λε η σον β λ

(*) Ἱερομονάχου ἐκ τοῦ Μοναστηρίου τοῦ Σωτῆρος (Σιδῶν).

1 **K** (Δίς) **π ρ**

2 **K** (Δίς) **π ρ κ**

3 **K** (Δίς) **π ρ γ γ**

4 **K** (Δίς) **π ρ κ γ γ**

5 **K** (Δίς) **π ρ γ γ**

6 **K** **π ρ κ**

7 **K** **π ρ π ρ π ρ**

Σ **π ρ γ γ π ρ**

A **π ρ γ γ π ρ**

Ἔτερα σύντομα, ὑπὸ Κυρίλλου Ἀδδάδ. (*)

Ἦχος λ δ'. (Ρ. τρίσημος)

K **γ δ** (Δίς)

β κ (Δίς)

Δ δ

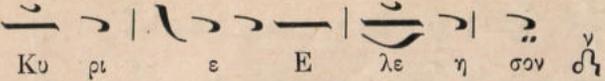
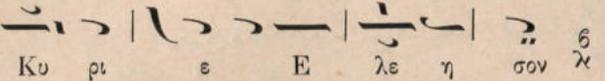
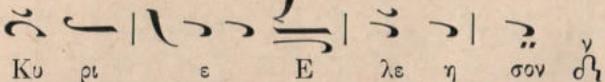
Δ δ

β κ

γ γ

β κ

(*) Ἱερομονάχου ἐκ τοῦ Μοναστηρίου τοῦ Σωτῆρος (Σιδῶν).

 Κυ ρι ε Ε λε η σον $\delta\lambda$

 Κυ ρι ε Ε λε η σον $\delta\lambda$

 Κυ ρι ε Ε λε η σον $\delta\lambda$
 Σ οι Κυ ρι ε Δ $\delta\lambda$ Α μην $\delta\lambda$

Ἔτερα ἀπλᾶ, δευτερούμενα.

Ἦχος δ' αὐτός.

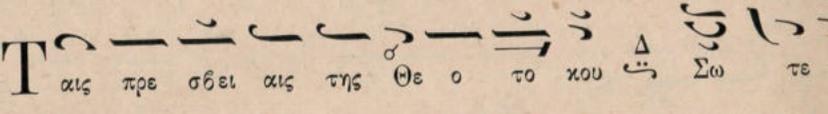
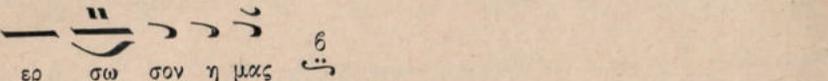
$\delta\lambda$

Κ υ ρι ε Ε λε η σον $\delta\lambda$
 Κυ ρι ε Ε λε η σον $\delta\lambda$
 Κυ ρι ε Ε λε η σον Δ $\delta\lambda$
 Κυ ρι ε Ε λε η σον $\delta\lambda$
 Κυ ρι ε Ε λε η σον $\delta\lambda$
 Κυ ρι ε Ε λε η σον $\delta\lambda$
 Σ οι Κυ ρι ε $\delta\lambda$ Α μην $\delta\lambda$

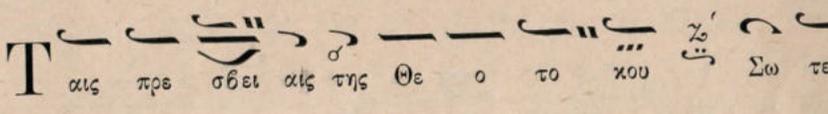
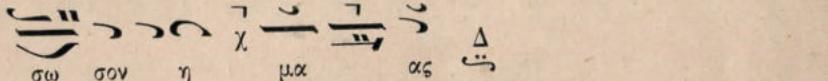
3. ΤΑ ΑΝΤΙΦΩΝΑ

Στάσις Α'.

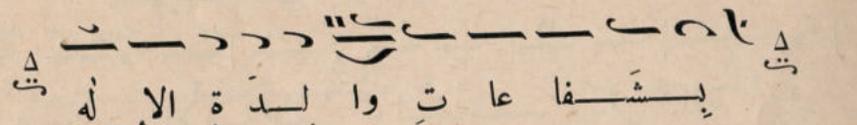
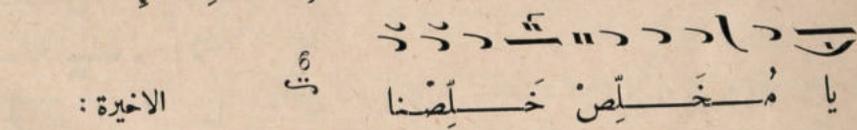
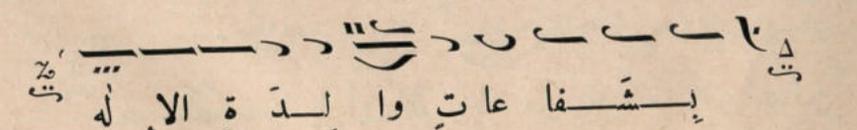
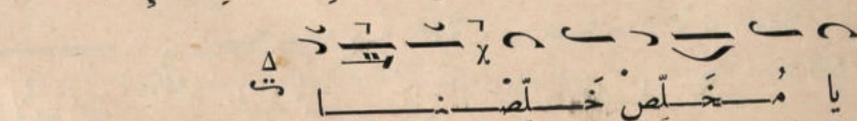
Ἦχος β'.

 Τ αις πρε σβει αις της Θε ο το κου Δ Σω τε ε

 ερ σω σον η μας δ

Τὸ τελευταῖον.

 Τ αις πρε σβει αις της Θε ο το κου Δ Σω τερ

 σω σον η μα ας Δ

Ἔτερα ἀραβικά.

 بِشْفَا عَاتٍ وَ اِلْدَةِ الْاِلٰه

 يَا مُخْلِصِنَا خَلِّصْنَا
 الاخيرة:

 بِشْفَا عَاتٍ وَ اِلْدَةِ الْاِلٰه

 يَا مُخْلِصِنَا خَلِّصْنَا

Στάσις Β'.

*Ηχος β'.

Σ ω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο α να
 στα ας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι Αλ
 λη λου ι α

*Ετερον σύντομον.

Σ ω σον η μας Υι ε Θε ου ο α να στας
 εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι Αλ λη λου ι α

*Ετερα ἀραβικά.

ΧΛΙΣΝΑ يَا اَبْنِ اللّٰهِ يَا مَنْ قَامَ مِنْ
 بَيْنِ الْاَمْوَاتِ لِنُورِ تِلْكَ اِلَيْهِ
 لَوْ لَيْلُو ثِيَا

غيرها مختصرة :

ΧΛΙΣΝΑ يَا اَبْنِ اللّٰهِ يَا مَنْ قَامَ مِنْ بَيْنِ
 الْاَمْوَاتِ لِنُورِ تِلْكَ اِلَيْهِ لَوْ لَيْلُو ثِيَا

Αἱ αὐταὶ δύο Στάσεις.

*Ηχος λ' α'.

1. Τ αις πρε σθει αις της Θε ο το
 κου Σω τερ σω ω σον η μας

يَسْفَا عَاتِ وَالْاِلَادَةَ لَهُ
 فِي نِهَايَةِ
 يَا مُخَلِّصُ خَلِّصْنَا
 يَا مُخَلِّصُ خَلِّصْنَا

*Ηχος δ' αὐτός.

2. Σ ω σον η μας Υι ε Θε ου ο α να στας
 εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι Αλ λη λου ι α

ΧΛΙΣΝΑ يَا اَبْنِ اللّٰهِ يَا مَنْ
 قَامَ مِنْ بَيْنِ الْاَمْوَاتِ لِنُورِ تِلْكَ
 اِلَيْهِ لَوْ لَيْلُو ثِيَا

(*) Το ἑλληνικὸν μέρος ὑπὸ Ἱ. Σακελλαρίδου, τὸ δὲ ἀραβικὸν ὑπὸ Ἱερομ. Κ. Ἀδδᾶδ.

4. Ο ΜΟΝΟΓΕΝΗΣ

Κατὰ Ἁγ. Κυριαζίδην.

Ἦχος β'.

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος του Θε ου

α θα να τος υ πα αρ χων και κα τα δε ξα με

νος δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρ κω

θη ναι εκ της α γι ας Θε ο το κου και

α ει παρ θε νου Μα ρι ας α τρε πτως ε ναν θρω

πη σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να

τω θα να τον πα τη σας εις ων της α γι

ας Τρι α δος συν δο ξα ζο με νος

τω Πα τρι και τω Α γι ω Πνευ μα τι σω σον η

μα ας

Ἐτερον ὑπὸ Ἱ. Σακελλαρίδου.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ων νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος του

Θε ου α θα να τος υ πα αρ χων και κα τα

δε ξα με νος δι α την η με τε ραν σω

τη ρι αν σαρ κω θη ναι εκ της α

γι ας Θε ο το κου και α ει παρ θε νου Μα

ρι ας α τρε πτως ε ναν θρω πη σας σταυ ρω

θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω θα να

τον πα τη σας εις ων της α γι ας Τρι α δος

συν δο ξα ζο με νος τω Πα τρι και τω Α

γι ω Πνευ μα τι σω σον η μα ας

Ἄλλο, κατὰ τὸν αὐτὸν Ἰ. Σ.

Ἦχος λ' α'.

π

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω
 νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος του Θε
 ου α θα να τος υ πα αρ χων και κα τα

δε ξα με νος δι α την η με τε ραν σω
 τη ρι αν σαρ κω θη ναι εκ της α

γι ας Θε ο το κου και α ει παρ θε
 νου Μα ρι ας α τρε πτως ε ναν θρω πη

η σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα
 να τω θα να τον πα τη η σας ει εις ων

της α γι ας Τρι α δος συν δο ξα
 ζο με νος τω Πα τρι και τω Α γι ω Πνευ

μα τι σω σον η μας

Ἄλλο, ἀνωνύμου.

Ἦχος δ'.

λ λ

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω
 νων α μην

Ο Μο νο γε νη ης Υι ος και Λο γος του Θε
 ου α θα να τος υ πα αρ χων και κα

τα δε ξα με νος δι α την η με τε ραν σω
 τη ρι αν σαρ κω θη ναι εκ της α γι

ας Θε ο το κου και α ει παρ θε νου Μα ρι ας
 α τρε πτως ε ναν θρω πη σας σταυ

ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω θα
 να τον πα τη σας εις ων της α γι ας

Τρι α δος συν δο ξα ζο με νος
 τω Πα τρι και τω Α γι ω Πνευ μα τι

σω σον η μας

Ἔτερον ἀραβικόν.

Ἦχος β΄.

يا كَلِمَةَ اللَّهِ الْإِبْنَ الْوَحِيدِ
 أَلَّذِي لَمْ يَزَلْ غَيْرَ مَا نُسِتَ إِذْ أَقْبَتَ
 بَلَّتْ أَنْ تَتَجَسَّدَ لِأَجْلِ خَلَاصِ
 نَا مِنْ وَالِدَةِ الْإِلَهِ الْفَدَيْسِهِ
 مَرِيَمَ الدَّائِمَةَ الْبَتُو لِيهِ تَأْسُ
 تِ بِفَنَائِرِ اسْتِحْأَلَةٍ وَإِذْ صُلِبَتْ
 أَيْهَا الْمَسِيحُ إِلهُنَا بِمَوْتِكَ
 قَدْ وَطِئْتَ الْمَوْتَ أَنْتَ هُوَ أَحَدُ الثَّلَاثِ
 ثِ الْفُدُوسِ الْمُمَجَّدِ مَعَ الْآبِ وَالرُّوحِ
 الْفُدُوسِ خَلِصْنَا

5. ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ (*)

Ἦχος β΄.

Δι

Δ

Δευτεροπροσκυνησωμενκαιπροσπεσωμεν
 ΧριστωσωσονημαςΥιεΘεου
 οαναστασαςεκνεκρω
 ψαλλοντασσοι Αλληλουια

Ἔτερον.

ΔευτεροπροσκυνησωμενκαιπροσπεσωμενΧρι
 στωσωσονημαςΥιεΘεουο
 αναστασαςεκνεκρωνψαλλοντασσοι Αλλη
 λουια

Ἔτερον ἀραβικόν.

هَلْمْ نَسْجُدْ وَنَزْكَعْ لِلْمَسِيحِ

(*) Εἰ ἔστι Ἀρχιερεύς, εὐλόγει τὸν λαόν, ψάλλοντος τοῦ Χοροῦ· Εἰς πολλὰ ἔτη (σελ. 1).

خَايَصْنَا يَا ابْنَ اللَّهِ يَا مَنْ قَامَ مِنْ بَيْتِ
 نِ الْأُمَمِ الْبَشَرِ
 قُلْ لَكَ أَيْلُو ثِيَا

6. KONTAKION «ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ»

Ἦχος β΄.

ⲁⲓ ⲁ

Προστασια των Χριστιανων ακαι σχυν
 τε με σι τει α προς τον Ποιητην α με τα θε
 τε μη παριδης α μαρτωλων δε η σε ων φω
 νας αλ λα προφθασον ως α γαθη εις την βο
 ηθει ανημων των πιστως κραυγαζον των σοι τα
 χυνον εις πρεσβειαν και σπευσον εις
 κησι ανη προστατευουσα αει θε
 οτο κητων τιμων των σε

Τὸ αὐτὸ ἀραβιστί.

Ἦχος δ' αὐτός.

يا شَفِيعَةَ الْمَسِيحِيِّينَ الْغَيْرِ
 الخَا زِيهِ أَلْمُتَوَسِّطَةَ لَدَى الْخَا
 لِقِ الْغَيْرِ الْمَرْدُو ذَه لا تُعْرِضِي
 عن أصواتِ طَلِيبَا تِنَا نَحْنُ الْخَطَا
 أِه بل تَدَا رَكِينَا بِالْمَمْعُو نَه يَسْمَا
 أ نَكِ صَا لِحَه نَحْنُ الصَا رِ خِينِ إِي
 كِ يِيَا يَسْمَا نِ بَا دِ رِي إِي لِي الشَّفَا
 عَه و أَسْرَعِي فِي الطَّائِبَه يَا وَا إِي لِدَه الْإِي
 له أَلْمُتَشَفِّعَةَ دَائِمًا يَمُ
 كَرَمِيكَ

7. Ο ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος β΄.

Δι Δ

Α μην Α γι ο ος ο Θε ο
 ος Α γι ο ος Ι σχυ ρο
 ος Α γι ος Α θα να α
 τος ε λε η σο ον η μα ας

Τὸ τρίτον.

Α γι ος ο Θε ο ο ο
 ος Α γι ος Ι σχυ ρο ος
 Α γι ος Α θα να τος
 ε λε η σο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Κ αι νον και α ει και εις τους αι ω νας των αι
 ω νων α μην Ἅγιος Ἀθάνατος..., ὡς ἀνωτέρω.

Δύναμις τὸ ἀ', καὶ εἰς τὸ τέλος οὕτω

Ε λε η σον η μα ας

Ἔτερον Τρισάγιον σύντομον.

Δ

Α γι ος ο Θε ος Α γι ος Ι
 σχυ ρος Α γι ος Α θα να τος
 ε λε η σον η μα ας

Τὸ τρίτον.

Δ

Α γι ος ο Θε ο ος Α γι ος
 Ι σχυ ρο ος Α γι ος Α θα
 να τος ε λε η σον η μα ας

Ἔτερον συντομώτερον.

Δ

Α γι ος ο Θε ο ος Α γι ος Ι σχυ ρος
 Α γι ος Α θα να τος ε λε η σον η μας

Τὸ τρίτον.

Δ

Α γι ος ο Θε ος Α γι ος Ι σχυ ρος
 Α γι ος Α θα να τος ε λε η
 σο ον η μα ας

Ἡ τὸ ἐξῆς

Δ

Α γι ος ο Θε ο
 ο ος Α γι ος Ι σχυ ρο
 ο ος Α α γι
 ος Α θα να το ος ε λε
 η σον η μα ας

Τρισάγιον λεγόμενον «Ἱεροσολημικόν».

Δ

Α γι ο ος
 ο ο Θε ο ο
 ος Α γι ο ο
 ος Ι ι σχυ ρο ο
 ος Α γι ο ο
 ος Α θα Α θα να το
 ο ος ε λε η σο
 ον η μα ας

«Ἁγιος ὁ Θεὸς» τοῦ Βήματος (*).

(Κατὰ Κ. Ψάχον).

Δ

Α α γι ο
 ος ο Θε ο
 ο ος Α α γι
 ος Α α γι ο
 ος Α θα να να Α θα να το
 ο ος ε λε η
 ο ος ον η μα ας

(*) Λέγεται πρὸ τοῦ «Δύναμις», λειτουργοῦντος Ἀρχιερέως.

Ἄτερον Τρισάγιον, Πέτρον Ἐφεσίῳ. (*)

Ἦχος α'.

π ρ

Α μὴν Α γι' ος ο Θε' ε ο ος Α γι
 ο ος Ι σχυ ρο ος Α γι ο ος
 Α θα να το ος ε λε η σο

ον η μας π ρ Τὸ τρίτον. π ρ

Α γι ος ο Θε ος Α γι ος Ι σχυ
 ρο ος Α γι ο ος Α θα να το
 ος ε λε η σο ον η μας π ρ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι

ω Πνε ευ μα τι Κ και νυν και α

ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων α μη ην

Α γι ος Α θα να το ος ε ε

λε η σο ον η μας π ρ

(*) Ἄλλοι δέ, Μανουὴλ Πρωτοφάλλτου.

Ἄτερον Τρισάγιον, ὑπὸ Κωνσταντίνου Χούρι. (*)

Ἦχος γ'.

χ ρ

Α γι ος ο Θε ο ος Α γι ι
 ος Ι σχυ ρο ος Α γι ος Α θα να το ος ε
 λε η σον η μας (Τρίς)

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνευ μα τι

Κ και νυν και α ει και εις τους αι ω
 νας των αι ω νων α μη ην Α γι ος Α

θα να το ος ε λε η σον η μας

Δυ να μισ ὑπὸ Ἱερομ. Κ. Ἀδδὰδ.

Α α α α

γι ος ο Θε ο ος Α

α γι ι ος Ι σχυ

(*) Πρωτοφάλλτου τῆς Μητροπόλεως τοῦ Καΐρου (Le Caire). Τὸ δὲ Τρισάγιον ἐξηγήθη ὑπὸ Ἱερομ. Κ. Ἀδδὰδ.

Τὸ τρίτον.

π
q

σοι εἰς Χριστόν ἐβαπτίσθη τε εἰς Χριστόν ἐνεδυσάσθη
 Α ἀλλήλου ἰα

Ἔτερα.

π
q

σοι εἰς Χριστόν ἐβαπτίσθη τε εἰς Χριστόν ἐνεδυσάσθη εἰς Ἀλλήλου
 ου ἰα

σοι εἰς Χριστόν ἐβαπτίσει στή τε εἰς Χριστόν ἐνεδυσάσθη εἰς Ἀλλήλου ἰα

Ἔτερον σύντομον.

χ π
q

σοι εἰς Χριστόν ἐβαπτίσθη τε εἰς Χριστόν ἐνεδυσάσθη Ἀλλήλου ἰα

Δοξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι
 Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων
 ἀμήν
 Χριστόν ἐνεδυσάσθη Ἀλλήλου ἰα

Δύναμις.

π
q

σοι εἰς Χριστόν ἐβαπτίσθη τε εἰς Χριστόν ἐνεδυσάσθη
 Ἀλλήλου ου ἰα

Ἔτερον « Δύναμις » ἄργον.

(Μέλος ἀρχαῖον)

π
q

σοι εἰς Χριστόν ἐβαπτίσει στή τε εἰς Χριστόν ἐνεδυσάσθη Ἀλλήλου ἰα

νε δυ υ σα σθε
 ε δγ Α αλ λη λου ου
 ου ι α α π q

Τὸ τοῦ Βήματος.

(Τὸ πρότερον μέλος κατὰ Κ. Ψάχον).

οι οι
 οι οι π q
 εις Χριστο ον ε
 βα πτι ε βα πτι σθη
 τε ε δγ
 Χρι στο ον ε
 ε νε δυ σα σθε
 ε ε ε
 Α αλ λη λου
 ι α α π q

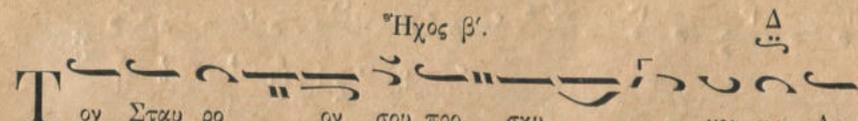
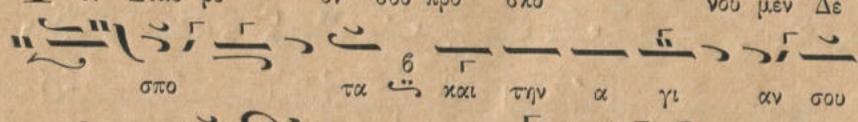
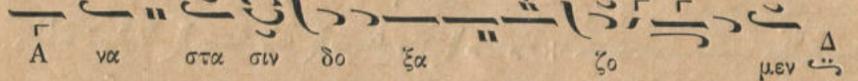
Τὸ αὐτὸ ἀραβιστί.

انتم الذين بالمسيح
 اعتمدتم
 قد كنتم ايلوا
 نيا
 انتم الذين بالمسيح
 اعتمدتم
 اذ كنتم ايلوا
 نيا
 قد كنتم ايلوا
 نيا
 انتم الذين بالمسيح اعتمدتم
 اذ كنتم ايلوا
 نيا
 انتم الذين بالمسيح اعتمدتم
 اذ كنتم ايلوا
 نيا

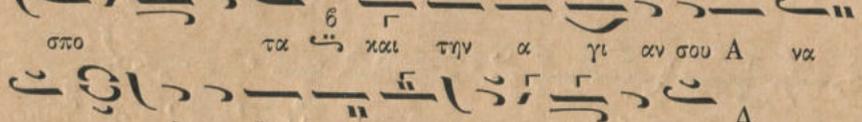
ΤΟΝ ΣΤΑΥΡΟΝ ΣΟΥ ΠΡΟΣΚΙΝΟΥΜΕΝ

(Ψαλλόμενον ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου, εἰς τὰς ἑορτὰς τοῦ τιμίου Σταυροῦ). (*)

Ἦχος β΄.

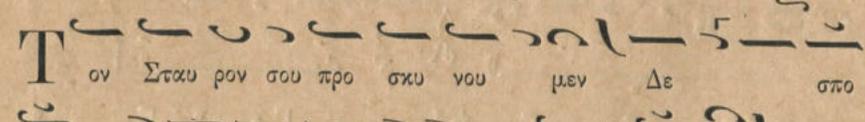
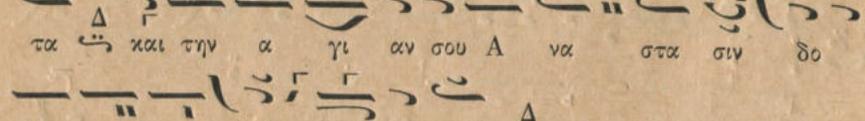
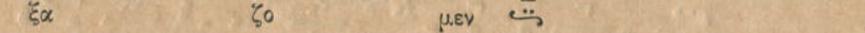

 Τον Σταυρον σου προσκυνου σου μεν Δε

 σποτα και την αγιαν σου

 Α να στα σιν δο ξα ζο μεν

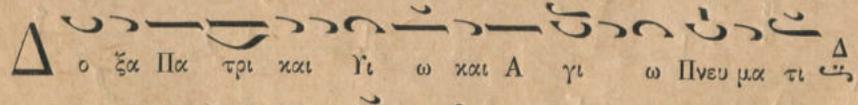
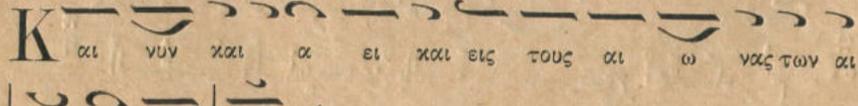
Τὸ τρίτον.

 Τον Σταυρον σου προσκυνου σου μεν Δε

 σποτα και την αγιαν σου Α να

 στα σιν δο ξα ζο μεν

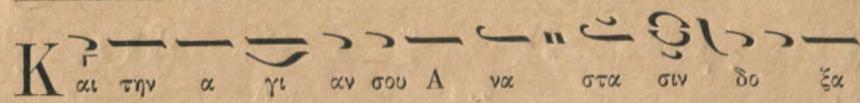
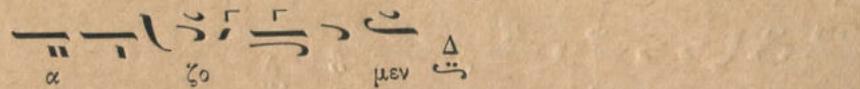
Ἔτερον σύντομον.

 Τον Σταυρον σου προσκυνου σου μεν Δε

 σποτα και την αγιαν σου Α να στα σιν δο

 ξα ζο μεν

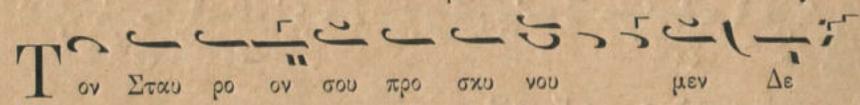
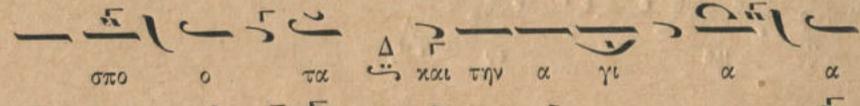
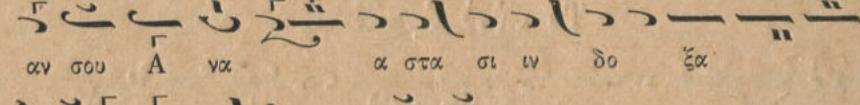

 Δ ο ξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευματι

 Και νυν και αι και εις τους αιωνων αι

 ω νων α μην

(*) Τῆ 14 Σεπτεμβρίου καὶ τῆ Γ' Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν.

 Κ αι την α γι αν σου Α να στα σιν δο ξα

 α ζο μεν

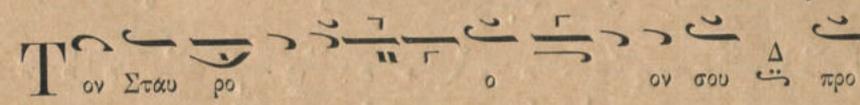
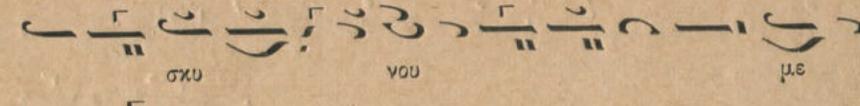
Δύναμις.

 Τον Σταυρον σου προσκυνου σου μεν Δε

 σπο ο τα και την α γι α α

 αν σου Α να α στα σιν δο ξα

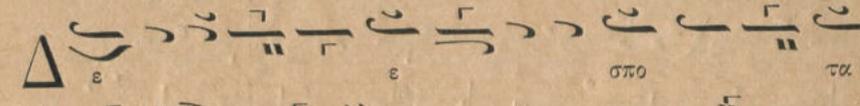
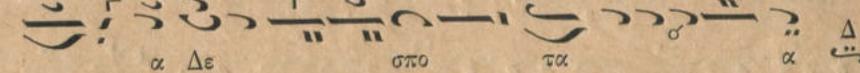

 ζο με εν

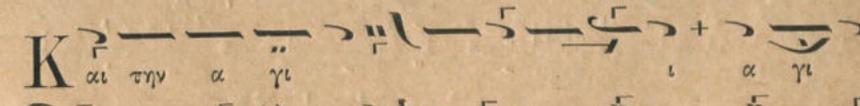
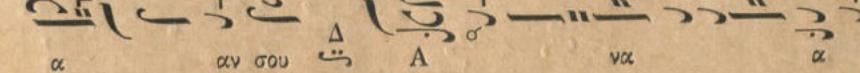
Τὸ τοῦ Βήματος.

(Κατὰ Ἀγ. Κυριαζίδην).

 Τον Σταυρον σου προσκυνου σου μεν

 σκου νου με

 εν

 Δ ε ε σπο τα

 α Δε σπο τα α

 Κ αι την α γι ι α γι

 α αν σου Α να α

στα Α να

στα σι ι ιν

ο ξα ζο δο ξα

ζο με εν

Τὸ αὐτὸ ἀραβιστί.

لصليتك يا س

يدنا نَسْجُدُ وِ

مَنِيكَ الْمُقَدَّ

سَهُ نُؤْمِنُ

نَسْجُدُ

لصليتك يا س

يدنا نَسْجُدُ وِ

مَنِيكَ الْمُقَدَّ

سَهُ نُؤْمِنُ

8. EN ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΑΡΧΙΕΡΕΩΣ

Κύριε σῶσον τοὺς εὐσεβεῖς, ὑπὸ Ἰ. Σ.

Ἦχος γ΄.

ᾠ

Κυριε σωσον τους ευσεβει

εις (Τρίς)

Και επακου και επακου

σων ημων (Ἀπαξ)

Ἡ συντόμος

ᾠ

Και επακουσον ημων

Τὰ αὐτὰ ἀραβιστί.

يا رب خ

ص الحسني

وهذه مرة واحدة:

(ثلاثاً)

ده

العبا

وأستجب لنا

Ἡ Φήμη. Ἦχος β΄.

Δι

[Νι κο λα ου] του σε θα σμι ω τα του

και θε ο προ βλη του Ι ε ρα ρ χου η μων

πολ λα τα ε τη

Καὶ ἀραβιστί.

وَقَالُوا لَا [سُ] الْكَلْبِيُّ الْوَقَارُ
وَالْمُخْتَارُ مِنْ اللَّهِ رَئِيسُ كَهَنَةِ
بَنِي إِسْرَائِيلَ فَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ لَكُنْ سَئُودًا لَكِثْرَةٍ

9. ΜΕΤΑ ΤΟΝ ΑΠΟΣΤΟΛΟΝ ΚΑΙ ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἀλληλοῦϊα.

Ἦχος β΄.

Α λ λη λου ι α Α λ λη λου ι
α Α λ λη λου ι α

Ἦχος γ΄.

Α λ λη λου ι α Α λ λη λου ι
α Α λ λη λου ι α

Ἦχος α΄.

Α α λ λη λου ι α Α α λ λη λου
ου ι α Α λ λη λου ου ι
α α

Δόξα σοί, Κύριε.

Ἦχος δ΄.

Δ ο ξα σοι Κυ ρι ε δο ξα σοι

Ἔτερον, ὑπὸ Ἰ. Σ.

Δ ο ξα σοι Κυ ρι ε δο ξα σοι

Ἔτερα ἀργά.

Δ ο ξα σοι Κυ ρι ε δο ξα σοι

Ἦχος ε΄.

Δ ο ξα σοι Κυ ρι ε ε δο ξα σοι

Ἔτερον ἐκτενέστερον, κατὰ Π. Λαμπαδάριον.

Ἦχος γ΄.

Δ ο ξα σοι Κυ ρι ε δο ξα σοι

Εἰ δ' ἔστι Ἀρχιερεύς, μετὰ τὸ «Δόξα σοί, Κύριε» ψάλλεται τὸ «Εἰς πηλά ἔτη» (σελ. 1) ἢ τὸ ἐξῆς.

Κατὰ Π. Λαμπαδάριον.

Ἦχος ὁ αὐτός.

ᾠή

Εἰς πολὺ αἶμα
 αἶμα πατρὸς
 τῆ ᾠή Δε εσπο ο
 Δε σπο τα α

10. ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΚΤΗΝΗ κτλ.

« Κύριε ἐλέησον » συνεχῆ.

Ἦχος δ'.

ᾠή

Κύριε ἐλέησον Κύριε ἐλέησον
 Κύριε ἐλέησον Κύριε ἐλέησον
 Κύριε ἐλέησον Κύριε ἐλέησον
 Κύριε ἐλέησον Κύριε ἐλέησον

Κύριε ἐλέησον Κύριε ἐλέησον
 Κύριε ἐλέησον Κύριε ἐλέησον
 Κύριε ἐλέησον Κύριε ἐλέησον

Ἔτερα ἐκτενέστερα, ὑπὸ Θεοδ. Φωκαέως.

Ἦχος α'.

πρ

Κύριε ἐλέησον
 Κύριε ἐλέησον
 Κύριε ἐλέησον
 Κύριε ἐλέησον

Ἔτερα, ὑπὸ Κ. Χούρι.

(Ἐξηγηθέντα ὑπὸ Ἱερομ. Κ. Ἀδδάδ).

Ἦχος λ δ'.

Κυ ρι ε Ε λε η σο ν Κυ ρι ε
 Ε λε η σο ν Κυ ρι ε Ε λε
 ε η σο ν

Κυ ρι ε Ε λε η σο ν Κυ ρι ε Ε λε η σο ν
 Κυ ρι ε Ε λε η σο ν Κυ ρι ε Ε λε
 η σο ν Κυ ρι ε Ε λε η σο ν

Ἔτερα, ὑπὸ Ἱερομ. Κ. Ἀδδάδ.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Κυ ρι ε Ε λε η σο ον Κυ
 ρι ε Ε λε η σο ον Κυ ρι ε Ε λε
 η σο ον Κυ ρι ε Ε λε η
 σο ον Κυ ρι ε Ε λε η σο
 ον Κυ ρι ε Ε λε η σο ον

«Κύριε ἐλέησον» τῶν Κατηγουμένων.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Κυ ρι ε Ε λε η σο ον Κυ ρι ε Ε λε
 η σο ον Κυ ρι ε Ε λε η σο ον

11. ΧΕΡΟΥΒΙΚΑ (1)

Χερουβικά ἀργασύντομα, Θ. Φωκαέως.

Ἦχος α'.

Ο ι τα α Χε ρου βι
 ρου βι Χε ρου βι
 ι μ μ υ στι
 κω ως κ ει κ ο νι
 ι ι ι ι ι ι

(1) Ἐσημειώσαμεν ἐντὸς παρενθέσεων μέρη τινὰ ἅπερ δύνανται παραλείπεσθαι χάριν συντομίας, χωρὶς τοῦ βλάπτειν, ἐκ τούτου, τὴν τοῦ μέλους συνέχειαν καὶ ἐνότητά. (Ἴδε «Μουσικὸν Πανδέκτην», τόμ. Δ', Ἀθῆναι, 1936, σελ. 61).

(2) Πρὸς εὐκολίαν τῶν ἰσοκρατῶν, σημειοῦμεν τὸ κρατητέον ἴσον, ὅπερ ἐστὶ πάντοτε ἐξ ἡμετέρου πονήματος.

( ) ες π q (x) πα α α σων x q
 κο νι ι ζο ει π q
 κο νι ι ζον τε ες π q
 και αι τη ζω ο ο ποι Δ
 οι οι ζω ο ποι ω
 ω ω Δ (π) Τρι α
 α α α α
 α α x q (x) Τρι α
 α δι ι x q (π) τον τρι σα
 γι ο ον υ υ μνον προ (x)
 σα γα α α δο
 υ μνον προ σα δο ον τε

ες π q (x) πα α α σων x q
 (π) την βι ω τι βι ω τι
 κη η ην x q (π) α πο
 θω με θα α
 με ε ε ρι
 με ρι μνα
 α αν x q (π)
 Ω ω ως τον Βα σι λε
 ε ε ε ε ε Δ
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε α
 α x q (π) των ο λω ων υ πο δε
 ε ο με νοι π q ταις α αγ γε

λι καις α ο ρχ τω ως π

(π) δο ρυ φο ρου με νο ον τα

α ξε σι π Α αλ λη λου

ι α α α π q (*)

Του αὐτοῦ Θ. Φ.

Ἦχος λ δ' οη (ν)

Ο οι οι

οι τα α

Χε λε ε

ρου Χε ρου θι ηι μι οη (Δ)

μυ υ στι κω ω Δ ει κο

νι ι ι ι ζο ει κο νι ζο ον

τε ες λ και τη η

(*) Εἰ ἔστι Ἀρχιερεὺς, μετὰ τὸ Χερουβικὸν εὐλογεῖ τὸν λαόν, ψάλλοντος τοῦ Χοροῦ· Εἰς πολλὰ ἔτη (σελ. 1).

η η ζω ο

ποι οη οι οι ζω ο

ποι ω ω ω οη (Δ) Τρι α

α α α α (Δ)

α α α α

α α α α (Δ) Τρι α α

δι Δ (ν) τον τρι σα γι ο ον υ υ

υ λ υ μνο υ μνο ον

προ σα δο ον τε λε ες οη πα

α α α α α σαν οη

την βι ω τι ι

βι ω τι κη η ην οη (Δ) α

πο θω ω ω οη (Δ) με

θα α β (ν) με ε
 ε ρι
 με ρι μνα γα αν δ
 Ω ω ω ω ως τον
 Βα σι τον Βα
 σι λε ε δ ε
 ε τον Βα σι
 λε α α δ των ο λω ων δ
 υ πο δε ξο με νοι οι δ ταις
 α αγ γε λι και αις α ο ρα
 α τως δ δο ρυ φο ρου με νον τα ξε
 σι ιν δ Αλ λη λου ι
 χ α α δ

Ἔτερα, Ἰωάννου Σακελλαρίδου.

Ἦχος α' π (π)

Ο οι οι οι
 οι οι οι
 οι οι οι τα α
 Χε ε ε ε
 ε ρου οι τα Χε
 ρου βι μ μ
 υ υ υ
 (x) υ υ υ (π) υ υ υ
 υ υ υ (x) υ υ υ (π) υ υ υ
 υ υ υ ζο ον τε ες π
 (x) και τη ζω ο
 ποι ω ω x Τρι α

α α α α α α α
 Τρι α δι ι (Γ)
 τον τρι σα γι ον γη υ +
 υ υ υ υ +
 μνον γη (π) προ σα δο ον τε ες (ζ)
 πα σαν την βι ω τι κην α πο
 θω με θα δλ (π) με ε με
 ρι μνα α αν π q
 Ω ς τον Βα σι λε ε α π q
 Βα σι λε α τωων ο λων υ πο δε ξο ο
 ο με νοι π q ται αις α αγ γε λι
 καις α ο ρα τω ως π q δο ρυ φο ρου με
 νο ον τα ξε σι ιν π q
 Α αλ λη λου ι α α π q

Του αὐτοῦ Ἰ. Σ.

Ἦχος γ΄.

γη (Γ)

Ο ι τα Χε ε q ε
 ε δλ ε γη ε
 ε δλ ε ε
 ε γη οι τα Χε ρου θι
 μ γη μ στι κως π q ει κο νι +
 ι γη ι ζο ο
 ο ει κο νι ζο ον τε ες γη
 και τη ζω ο ποι
 ω δλ (π) και τη ζω ο ποι
 ω ω π q Τρι α
 δι ι γη (ζ) Τρι
 α α α α α

α α ρη α α ρη α
 δι τον τρι σα
 γι ον υ μνον προ σα δο
 προ σα δο ον τε ες πα σα
 αν τη ην βι ω τι κη
 ην α πο θω με θα με
 ρι με ρι μνα α αν
 Ω ε τον Βα σι λε α των ο
 λων υ πο δε ξο με νοι ταις αγ γε λι
 καις α ο ρα τως δο ρυ φο ρου με
 νον τα ξε σιν Αλ λη λου
 ι α α

Του αὐτου Ι. Σ.

Ἦχος δ'.

Ο ι τα Χε ε ε ε
 ε ρη ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε
 Χε ρου βι ι μ οι τα
 ε ε ε ε ε ε
 κω ως ει κο νι ι ζο
 ον τε ε ε ε ε
 και τη ζω ο ποι
 ω ω Τρι α α ρη Τρι
 α α α α α α
 α ρη Τρι α α α
 α δι ι α

τον τρι σα γι ον υ
 μνον προ σα δο ον τε ες πα
 α σαν την βι ω τι κη ην
 α πο θω με θα α με
 ε ρι μνα αν

ως το ον Βα σι λε ε
 α των ο λων υ πο δε ξο
 με νοι οι ται αις α αγ γε λι καις
 α ο ρα τως δο ρυ φο ρου με νον
 τα ξε σι εν Αλ λη λου ι α

Του αὐτου Ι. Σ.

Ἦχος λ β'. Πα

οι οι οι οι οι
 τα Χε ε ε ε ε
 ε ε ε ε οι

τα Χε ε ε ε
 ε οι τα Χε ρου
 βι μ μστι κω ως ει
 κο νι ζο ον τε ες και
 αι αι τη ζω ο
 ποι ω Τρι α α
 α α α Τρι α
 α δι ι το ον τρι
 σα γι ο ον υ μνο
 ον ηη προ σα α δο ο προ σα
 δο ον τε ες πα σα αν
 την βι ω τι κην α πο θω
 με θα με ε ρι
 μνα αν

Ως τον Βασιλε ε α α π
των ο λων υ πο δε ξο με νοι οι π
ταις αγ γε λι καις α ο ρα τως
δο ρυ φο ρου με νον τα ξε σιν π
Αλ λη λου ι α π

Του̅ αὐτοῦ Ἰ. Σ.

Ἦχος Βαρύς.

Οι οι οι
οι π οι οι οι +
οι οι οι οι
τα Χε ε ρου θι ιμ μυ
υ υ υ υ
μυ στι κω ως ει κο νι
ι ι ι ι
ι ι ι ι

ζο ον τε ες και τη ζω ο ο ποι
ζω ο ποι ω ω ω
Τρι α α α α
α α Χ Τρι α δι ι Χ
τον τρι σα γι ο ον υ μνο ον
προ σα δο ον τε ες πζ σαν
την βι ω τι κην π α πο θω με θζ
με ρι μναν
Ως τον Βασιλε ε α α
των ο λων υ πο δε ξο με
νοι ταις αγ γε λι καις α ο ρα τως δο ρυ
φο ρου με νο ον τα ξε σι ιν Αλ
λη λου ι α

Ἔτερον, Ἀγ. Κυριαζίδου.

(Συντμηθὲν ὑπὸ τοῦ Ἐκδότου).

Ἦχος λ' δ'.

Ο ἰ τὰ α Χε
 λε ε ε
 ρου Χε ρου βι ρι μι μ
 υ (Δ) υ υ στι
 κω ως Δ ει κο νι Δ
 ζο ο ει κο
 νι ζον τε λε ες (Δ) και
 αι τη η ζω
 ο ο ποι οι οι ζω
 ο (Δ) ποι ω ω Δ (γ) Τρι
 α α α (Γ)
 α α α α (Δ)
 α α α Δ Τρι α

α α δι των τρι
 σα α γι ο ον
 υ υ υ (χ) υ
 μνον (γ) προ σα α
 δο ο προ σα
 δον τε λε ες (Δ) πα
 α σαν (Δ) την βι ω τι
 βι ω τι κη ην α πο θω
 ω με ε θα
 α α με ρι
 ι με ρι μνα ρα
 αν
 Ως το ον Βα σι λε
 α α α Δ των ο ο

λων υ πο δε ξο με νοι οι δ̣
 ταις αγ γε λι αγ γε λι και
 αις δ̣ α ο ρα τω ρω
 ως ρ̣ δο ρυ φο ρου με νον τα ξε σι
 ιν δ̣ Αλ λη λου ι α α δ̣

Ἔτερα σύντομα καὶ ἀπλά, κατ' ἤχον.

Τοῦ αὐτοῦ Ἀγ. Κυριαζίδου. (*)

Ἦχος α'.

Ο̣ ι τα α Χε
 ιε ε ρου ου
 Χε ρου βι ιμ
 μυ στι κω ως ει κο νι ζο ον τε
 ες και τη ζω ο ποι οι
 ζω ο ποι ω
 ω δ̣ Τρι α α α

(*) Μετὰ διασκευῶν τινῶν καὶ προσθήκης τῶν συντετμημένων «Ὡς τὸν Βασιλέα» ὑπὸ τοῦ Ἐκδότη.

Τρι α α δι ι χ̣ τον
 τρι σα γι ο ον υ μνον δ̣
 προ σα ρα α
 δο υ μνον προ σα δο ον
 τε ες πα σα αν την βι ω
 τι κη ην α πο θω
 με θα με
 ρι ι με ρι
 μνα ρα αν
 Ω ς τον Βα σι λε α των ο λων υ πο
 δε ξο με νοι ταις αγ
 γε λι αγ γε λι και αι
 αις δ̣ α ο ρα τως δο ρυ φο ρου με νον
 τα α ξε σι ιν Αλ
 λη λου ι α

*Ηχος β'.   Δι   Δ (Δ)

Ο ι τα α α

Χε λε ε ε ρου

ου Χε ρου βι ιμ μυ στι κω ως

ει κο νι ι ζο

ο ο ει κο νι ζο ον τε ες και τη

ζω ο ποι ω Τρι α α

α α α Τρι α

δι ι τον τρι σα γι

ο ον υ μνο ον προ σα δο ον τε

ες πα σαν τη η ην βι ω τι

κη ην λ α πο θω με

θα με ρι με ρι μνα αν

Ω ς τον Βα σι λε ε α α των

ο λων υ πο δε ξο με νοι οι

ταις α αγ γε λι καις α ο ρα τως δο ρυ φο ρου

με νον τα ξε σι ιν Αλ

λη λου ι α α

*Ηχος γ'.   Γα   Δ (Γ)

Ο ι τα Χε λε ε

ρου Χε ρου βι ηι ιμ μυ

στι κω ηω ω

ω ως ει κο νι ι

ζο ο ει κο νι ζο ον

τε λε ες και τη ζω ο ποι

ω Τρι α α α

α Τρι α α δι ηι ι

τον τρι σα γι ον υ υ μνον

προ σα δον τε λε ες
 πα α α σα αν
 την βι ω τι κη ηη ην
 α πο θω με θα α
 με ρι ι ι
 ι ι ι ι με ρι μνα
 ηα αν
 Ω ς τον Βα σι λε α ηα α
 των ο λων υ πο δε ξο με νοι οι
 ται αις α αγ γε λι καις α ο ρα
 τως δο ρυ φο ρου με νον τα ξε σι
 ιν Αλ λη λου ι α
 *Ηχος δ'.
 Ο ι τα Χε ρου ου Χε

ρου θι ι μι μν στι κω
 ως ει κο νι ι
 ζο ει κο νι ζο ον τε ε
 ες και αι τη ζω ο
 ποι οι ζω ο ποι
 ω ω ω Τρι α
 Τρι ι α
 α δι ι τον τρι
 σα γι ο ον υ
 μνον προ σα δο ον τε ες
 πα σα αν την βι ω
 τι κη ηη α πο θω
 με ε θα α με
 ρι μνα α αν

Ως τον Βασιλεα α των
 ο ο λων υπο δε ξο με νοι
 οι κ ταις α αγ γε λι καις α ο ρα τως δο ρυ
 φο ρου με νον τα ξε σι
 εν αλ λη λου ι α

Ἦχος λ' α'.

Οι τα α α
 α Χε ε ρου ου
 Χε ρου θι μι μ
 υ υ υ στι μ
 στι κω ως ει κο νι ζο ον
 τε ες και τη ζω
 ο ποι οι ζω ο
 ποι ω

α α α α
 Τρι α α δι ι το
 ον τρι σα γι ον υ
 μνον προ σα α
 δο ο ον τε ες πα
 α σα αν τη ην βι ω τι
 κη ην α πο θω με α
 πο θω με θα με ε
 ρι με ρι μνα αν

Ως τον Βασιλεα των ο λων υπο δε
 ξο με νοι οι ταις αγ γε λι
 καις α ο ρα τως
 δο ρυ φο ρου με νον τα ξε σι
 εν αλ λη λου ι α

*Ηχος λ β'. Πα π (π)

Ο τα Χε λε
 ε ε ρου ου ου
 ου ου Χε ε ρου θι
 ι μ μ σ τ ι κ ω ω ς ε ι κ ο ν ι
 ζ ο ν τ ε ε ς και αι τη
 ζ ω ο ποι ζ ω ο ποι ω
 ω ω Τρι α α
 α δι ι
 τον τρι σα γι ον υ μνον
 προ σα δο ον τε ε ς πα σα αν τη ην
 θι ω τι κη ην
 πο θω ω με θα α με ε ρι
 ι ι με ε ρι μνα αν

Ω ς τον Βα σι λε ε α α
 των ο λων υ πο δε ξο με νοι
 ται αι ς α αγ γε λι και ς α ο ρα
 τως δο ρυ φο ρου με νον τα ξε
 σι ιν Αλ λη λου ι α

*Ηχος Βαρύς. ζ (ζ)

Ο τα α α
 Χε ε ε
 ρου ου Χε ρου θι ι
 ι ι μ μ σ τ ι κ ω ω ς
 ει κ ο ν ι
 ζ ο ε ι κ ο ν ι ζ ο ν
 ε ς και αι
 τη ζ ω ο ποι οι

οι ζωοποιωω
 ω δὲ Τρι α α
 α Τρι α δι ι χ τον τρι
 σα γιοον υ υ υ μνο ον β
 προ σα α δο ον τε ες πα
 α σα αν τη η ην βι ω
 τι κη ην α πο θω
 ω ω α πο θω με
 θα με ε ρι μνα αν
 Ω ς τον Βα σι λε α των ο λων
 υ πο δε ξο ο με νοι οι ται αις α αγ γε
 λι καις α ο ρα τως δο ρυ φο ρου με
 νον τα ξε σι ιν Αλ λη λου ι ι α α

Ἦχος λ δ' . δὲ (υ)
 Ο τα Χε λε ε
 ε ε ρου Χε ρου θι ρι
 μι δὲ μυ υ στι κω ως Δ
 (υ) ει κο νι ζο ο
 ει κο νι ζον τε λε ες δὲ
 και τη ζω ο ο ποι
 ζω ο ποι ω ρω ω ἡ Τρι α
 α α α
 α α Τρι α α
 δι τον τρι σα α γι ο
 ον υ μνον προ σα δον τε λε
 ες δὲ πα α σκν δὲ
 τη ην βι ι ω τι κη ρη

ην ^Δ α πο θω ω με
 θα α α
 με ρι μνα γα αν
 Ως τον Βασι λε α α των
 ο λων υ πο δε ξο με νοι οι
 ταις αγ γε λι και αις α ο ρα
 τω ως δο ρυ φο ρου με νον τα ξε σι
 ιν Αλ λη λου ι α

Ἔτερον, ἀνωμόμου.

Ἦχος Βαρύς.

Ο ι οι οι τα
 α Χε ρου ου
 ου θιμ μυ στι κω ως ει
 κο νι ζο ον τε ε
 ε ε ε ε

και τη ζω ο ποι ω ω
 Τρι α δι τον τρι σα γι
 ο ον υ υ μνο ον προ
 σα δον τε ε
 ε ε ες πα
 σαν την βι ω τι κην α πο θω με θα
 με ρι μνα α α
 α α α α αν
 Ως τον Βα α σι ι λε
 α α των ο λων υ πο δε ξο
 ο ο με νοι οι ταις αγ γε λι
 καις α ο ρα τως δο ρυ φο ρου με νον τα
 ξε σιν Αλ λη λου ι ι
 α α α α